

A. 1.	B. 2.	C. 4.	D. 8.	E. 16.	F. 32.
G. 3.	H. 7.	I. 15.	K. 31.	L. 63.	
M. 6.	N. 28.	O. 496.			

duplâ expositi proportionē, addantur jam A. B. & A.B.C. compositi erunt G. & H. quare G. in B. & H. in C. seu ultimos ducti faciunt M. & N. qui Facti erunt M. & N. qui Facti erunt perfecti. Colligantur similiter A. B. C. D. E. summa erit K. qui cum mensuram solam agnoscat unitatem, est primus, ideoque in ultimum E. multiplicatus producit O. perfectum. E contrario cum A. B. C. D. & A. B. C. D. E. F. sibi invicem additi gignant I. & L. numeros haud primos, neque gignentur perfecti ex multiplicatione I. cum D. & L. cum F. Prolixam, si lubet, demonstrationem vid. ap. *Christoph. Clavius, Rhodius, Nottnagelium aliosq.*

§. XV.

Partes autem aliquotæ ut omnes simul inveniantur habeanturque, gravi absque negotiō juxta manuductionem *Rami* loc. sæpius cit. & *Clavii* in 36. Prop. IX. si post totum primum continuè duplicentur, quot ante duplicati fuerunt, peragi potest. Schema esto hoc:

1. A.	31. K. primus
2. B.	62. L.
4. C.	124. M.
8. D.	248. N.
16. E.	496. O. perfectus.

Ortus nimirum primus K. ex additione A. B. C. D. E. in duplo totidem sumptus, quot antea ab unitate dupli B. C. D. E. fuerunt, perfectum ipsum numerum O. cum omnibus suis partibus A. B. C. D. E. K. L. M. N. quæ simul sumptæ O præcisè faciunt, repræsentat. Ut adeò multiplicatione primi cum ultimò, ut hic K. cum E. opus semper non sit; sed, præsertim ubi partes juxtim desiderantur, ex Primi saltem duplicatione repetitâ tot, quot dupli ab unitate extant numeri, Numerus obtineri Perfectus unâ cum partibus possit.

B

§. XVI

